Maandag, 14 December 1942

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

59ste Jaargang, No. 8778

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 33

Montgomery in Tripolitanië.

8ste Britse leger doorbreekt de linie van El Agheila.

Rommel wederom op de vlucht.

Grote Geallieerde luchtactie in Middellandse Zeegebied.

Mussert benoemd tot „Leider van het Nederlandse volk.

„TWEE JAAR GELEDEN".

December 1940.

14. Maarschalk Henri Ph. Pétain ontslaat Pierre Laval als vice-premier van Frankrijk. De post wordt opgeheven en ex-premier Pierre-Etienne Flandin wordt aangesteld tot minister van Buitenlandse Zaken in de plaats van Laval.

President Roosevelt eindigt zijn tocht door de Caraïbische Zee aan boord van het oorlogsschip Tuacalcosa. De zeetocht was als volgt: Miami — Guantanamo — Cuba — Jamaica — St. Lucia, Antigua, Mayaguana, de Bahamas. Bij Martinique werd de reis onderbroken om besprekingen te voeren met de Noordamerikaanse marine-autoriteiten aldaar.

Britse vliegtuigen bombarderen Italiaanse oorlogsschepen te Napels. De Italiaanse strijdkrachten verlaten Sidi Barrani in Egypte.

15. Zowel in Albanië als bij de Egyptisch-Libyse grens worden de Italiaanse strijdkrachten versterkt en weerstaan zij de aanvallen.

De Britse troepen braken door de grensverdedigingswerken langs de kust en zijn voortgetrokken tot 12 kilometers van Bardia verwijderd.

16. De Britten bezetten Solum in Egypte en Capuzzo in Libye.

De Britten bombarderen Berlijn, Marseille en Mannheim.

17. De Italianen strijden nu van hun eigen verdedigingslinies uit, terwijl het gros van Graziani's leger er achter ligt.

18. De Italianen bombarderen Port Soedan aan de Rode Zee.

Duitse duikboten torpederen 3 schepen, waaronder de Nederlandse tanker, de Pendrecht.

De kosten van het onderhoud der Duitse bezettingstroepen in Frankrijk bedragen gemiddeld 400.000.000 francs per dag.

20. President Roosevelt stelt een Raad in van de Productieleiding voor de verdediging met het doel de opvoering van productie van oorlogsmateriaal, dat bestemt is voor Engeland en de Democratieën te leiden. Voorzitter van de Raad wordt William L. Knudsen, ondervoorzitter Sidney Willman, leden de Staatssecretarissen Henry L. Stimson van Oorlog en Frank Knox van Marine.

De Franse duikboot „Sfax" en de tanker „Rhone" worden getorpedeerd bij Casablanca.

De lichte Britse kruiser „Archeron" wordt door een Italiaanse duikboot in de Middellandse Zee tot zinken gebracht.

DE STRIJD OM TUNIS.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Vliegende Forten deden een verwoede aanval tot het verijdelen van de pogingen, die de as aanwendt om haar Tunische strijdkrachten op te voeren met hun „meest geslaagde aanval van de campagne" op de haven van Tunis. Deze aanval werd op Zaterdag uitgevoerd, terwijl Noordamerikaanse en Britse strijdkrachten de Duitsers terugsloegen, die poogden door te dringen ten Noorden en ten Zuiden van Medjez el Bab.

Een zegsman van het Geallieerde Hoofdkwartier zeide: „De Vliegende Forten lieten het gehele havengebied met de pakhuizen bedekt door stof en vlammen tot een omvang van 10 blokken lang en 2 blokken breed. Een voltreffer werd geplaatst op een schip, dat later tot zinken kwam en de dokken werden verschillende malen getroffen."

De bommenwerpers werden geëscorteerd door P-38 gevechtsvliegtuigen, doch ondervonden geen weerstand van vijandelijke gevechtsvliegtuigen.

Spitfires ronkten voorts over de drassige slagvelden voor Bizerte en Tunis en beschoten tanks en motorvoertuigen van de as.

Spitfires, die verder in Zuidelijke richting vlogen nabij Sfax, schoten en Italiaanse bommenwerper en een gevechtsvliegtuig neer en bestookten een locomotief en voertuigen van de as. Er zijn sterke aanwijzingen, dat Rommels legers in Tripolitania belangrijke voorraden krijgen, die worden gelost in Oostelijke Tunische havens en over land naar Tunis worden gebracht. De Duitsers pogen hiermede hun kracht in dat gebied op te voeren.

In het Noorden van Tunis poogden kleine Duitse strijdkrachten op de slagvelden, die door de regen doorweekt zijn, door te dringen in de linies, die worden gehouden door Generaal Andersons Britse troepen en Noordamerikaanse strijdkrachten. Zij werden evenwel teruggeslagen. Veldberichten tonen aan, dat op zijn minst 100 Duitsers werden gedood en 50 werden gevangen genomen tijdens het gevecht op 11 December.

De slag om Tunis is voornamelijk beperkt tot de strijd in de lucht, waarbij de Geallieerden elke dag heviger slagen toebrengen met behulp van Vliegende Forten in een poging de stroom van voorraden van Italië en Sicilië uit te stuiten. De Luftwaffe werd intussen door de Duitsers gebruikt om aanvallen te doen op de lange voorraadlinies van de Geallieerden. De voornaamste aanvallen van de Luftwaffe worden des nachts uitgevoerd. Deze zijn minder accuraat en ondervinden een grote tegenstand van de Royal Airforce en de Noordamerikaanse grondverdediging (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 13.12).

DE KAKEN SLUITEN ZICH.

De kaken van het Geallieerde offensief sloten zich nauwer rond de asstrijdkrachten die vechten om het bezit van Noord-Afrika, waarbij het 8e Britse leger in Westelijke richting trok over Libye in een nieuwe aanval, die is ondernomen om samen te vallen met de verpletterende luchtaanvallen op de vijandelijke sterkten in Tunis. De aanvallen waren een bewijs van de groeiende luchtsterkte der Geallieerde luchtstrijdkrachten in Tunis, waar de Britse en Noordamerikaanse troepen een nieuwe Duitse poging hebben afgeslagen om hun rechterflank te doorbreken in de buurt van Medjez El Bab op 55 kilometer ten Zuid-Westen van Tunis. Britse kringen meidden, dat Generaal Walther Nehring, de Duitse Commandant in Tunis, hierbij ongeveer de helft van de gemechaniseerde strijdkrachten verloor, die hij in deze aanval gebruikte.

De pogingen van de as om materialen en voorraden naar Noord-Afrika te brengen, leden weer een fiasco met de onthulling, dat Britse duikboten nog 4 vijandelijke voorraadschepen, waaronder een gewapende koopvaardijkruiser, tot zinken brachten, in de Middellandse Zee. Hierbij steeg het aantal schepen van de as, dat binnen twee dagen in de Middellandse Zee tot zinken werd gebracht, tot 12.

Het nieuws, dat Rommel werd verdreven van zijn versterkte linie bij El Agheila, werd door Britse waarnemers begroet als het begin van de laatste phase van Generaal Montgomery's campagne om het gehavende Afrika Corps te vernietigen. Zodra het doel bereikt is, verwacht men, dat de troepen van Montgomery zullen voortrukken naar Tunis om de as-strijdkrachten aldaar stuk te persen tegen de Geallieerde strijdkrachten, die zich opnoepen voor een aanval uit het Westen. Een afstand van ongeveer 1450 kilometer scheidt het 8e leger nog van het 1e leger en de Noordamerikaanse en Franse strijdkrachten, die in Tunis aan Britse zijde vechten. De Geallieerde hoop is snel gestegen door het feit, dat Rommel terugvalt over terrein, dat slecht geschikt is voor defensie-doeleinden. Berichten uit Caïro zeiden, dat volgens waarnemers de volgende verdedigbare stelling waar Rommel naar verwachting stand zou kunnen houden, zich bevindt bij Misurata, op bijna 500 kilometer ten Westen van El Agheila (Londen, (AP) 14.12).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAÏRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van Caïro zeide: „Het 8e leger wierp Rommel gisteren uit zijn sterke stellingen bij Bersa Brega tegen geringe verliezen voor zichzelf. De vijand trekt zich in Westelijke richting terug, zonder oponthoud achtervolgd door de leidende elementen van onze strijdkrachten.

Geallieerde gevechtsbommenwerpers, die op ongekende schaal opereerden, werden gebruikt om den vijand te hinderen. De luchtactiviteit van de as was volkomen machteloos om deze operaties te beletten. Bij enkele gevallen wanneer Duitse gevechtsvliegtuigen poogden zich tussenbeide te mengen, werden zij met succes bestreden en op zijn minst 6 vliegtuigen werden neergeschoten.

De havens van Palermo op Sicilië en Sousse in Tunis werden met succes aangevallen door onze middelzware bommenwerpers in de nacht van 12 op 13 December. Van de bovengenoemde operaties worden 4 onzer vliegtuigen vermist" (Caïro, (AP) 14.12).

ROMMEL TREKT ZICH TERUG.

De Duitse radio zeide: „Officieel wordt in Berlijn bekend gemaakt, dat Rommel zijn strijdkrachten in de stelling bij El Agheila verlaten heeft en naar het Westen heeft teruggetrokken" (Londen, (AP) 14.12).

In Londen gelooft men, dat Rommel terugvalt onder druk, doch zonder er werkelijk een strijd van te maken. Er zijn goede aanwijzingen, dat de voorste Britse elementen hem op de hielen zitten. Het communiqué van Caïro gebruikte de zin: „De vijand trekt zich in de Westelijke richting terug, terwijl hij onophoudelijk wordt achtervolgd door de leidende elementen van onze strijdkrachten". Dit scheen duidelijk aan te tonen, dat het 8e leger zich begeven heeft door de gefortificeerde stellingen (Londen, (AP) 14.12).

AANVALLEN OP WEST-EUROPA.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„Vliegtuigen van het Gevechts-, Bommenwerpers- en Samenwerkings-Commando van het leger deden heden vele aanvallen op spoorweg- en kanaalobjecten in Frankrijk, de Lage Landen en Noord-West Duitsland. In de loop van deze aanvallen werden talrijke schuiten en sleepboten, alsmede verschillende locomotieven en een troepentrein beschadigd. Een onzer gevechtsvliegtuigen wordt vermist" (Londen, (AP) 13.12).

De persdienst van het Britse Ministerie van Luchtvaart zeide, dat vliegtuigen van het Gevechtscommando het nazie-transport-systeem in de Lage Landen aanvielen en 4 vrachttreinen opbliezen alsmede een voltreffer plaatsten op een klein koopvaardijschip in een kanaal. Bovendien werden 9 schuiten en 2 sleepboten beschadigd. Toen twee Belgische gevechtsvliegers een trein aanvielen aan de lijn Ostende—Brugge in het Noord-Westen van België, werd deze trein tot stilstand gebracht. Ongeveer 60 Duitse soldaten sprongen eruit en verspreidden zich om dekking te zoeken. De dienst zeide, dat een vlieger zo laag vloog om de vluchtende soldaten te beschieten, dat hij verschillende meters van telegraafdraad terugbracht, die aan zijn motorkap waren blijven zitten (Londen, (AP) 13.12).

AANVALLEN OP DE VIJANDELIJKE SCHEEPVAART.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„Gisteren deden vliegtuigen van het Kustcommando verschillende aanvallen op de vijandelijke scheepvaart nabij de kust van Noorwegen. Hierbij werd een middelgroot vijandelijk voorraadschip getroffen door een torpedo. Andere resultaten konden niet worden waargenomen. 2 Onzer vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 14.12).

Het nieuws van vandaag.

Montgomery heeft zijn opmars hervat. Na enige tijd voor El Agheila te hebben stilgestaan heeft hij Rommels linie aldaar doorbroken, tengevolge waarvan het Afrika Corps tot een snelle terugtocht werd gedwongen. De achtervolging wordt meedogenloos voortgezet en Britse gevechtsbommenwerpers bestoken den vijand zonder dat de Luftwaffe hiertegen iets kan doen (blz. 1).

De aanval van het 8ste leger kwam gelijk met een grote luchtactie van de Geallieerden in het Middellandse Zeegebied. Napels werd voor de derde maal binnen een week aangevallen: bij dag door de Noordamerikanen, bij nacht door de Britten. Andere punten van de As, die leden door Geallieerde luchtaanvallen, waren: Palermo, Tripoli, Bizerte, Tunis, Sfax, Sousse (blz. 1).

In Tunis werd een Duitse tegenaanval afgeslagen door de Geallieerde troepen in de omgeving van Medjez el Bab. En op de Middellandse Zee zelf werden nog talrijke schepen van de As naar de diepte gezonden (blz. 1).

Rond Guadalcanal in de Salomonseilanden is het nog lang niet stil. De Japanners pogen telkens hun troepen op het eiland te versterken en stuiten telkens weer op een krachtige Noordamerikaanse weerstand, tengevolge waarvan de Japanse verliezen dan niet uitblijven. Van een vloot, die uit 11 schepen bestond, werden 8 vernietigd of beschadigd. De vijand trok zich met beloede koppen terug. Op het eiland Nieuw Georgië, vlak ten Noord-Oosten van Guadalcanal, hebben de Japanners een nieuw vliegveld aangelegd, dat reeds hevig is aangevallen door de U.S.A.-luchtmacht.

De Russen houden hun offensieve operaties vol en verijdelden nieuwe Duitse pogingen om weer door te dringen in de bocht van de Don. Aan het Centrale front werden nog enkele Duitse sterkten veroverd, waarbij de Duitsers de nodige verliezen leden.

Uit het bezette Nederland wordt gemeld, dat Anton Mussert, de aartsverrader No. 1, door Hitler is benoemd tot „Leider van het Nederlandse Volk". De 49-jarige Mussert heeft hiermede bijna het doel bereikt waarnaar hij streefde: het Premierschap. De benoeming had plaats ter gelegenheid van het 11-jarig bestaan van de N.S.B. Seyss Inquart maakte haar bekend en deelde tevens mede, dat als voorzorgsmaatregelen tegen een Geallieerde invasie „zekere departementen" van Den Haag zijn overgebracht naar plaatsen, die dieper het land in liggen (blz. 3).

De afgelopen Week.

Het regenseizoen in Cyrenaica is nu achter de rug en hiermede zijn de grootste moeilijkheden voorbij, die Generaal Bernard Law Montgomery moest overkomen om voldoende voorraden en wapenen aan te voeren alvorens de linie van Erwin Rommel bij El Agheila te doorbreken.

De dagen, die ons nog scheiden van de definitieve ineenstorting van het Italiaanse Imperium zijn niet talrijk meer. Mussolini's droom is niet alleen ten einde maar rondom hem kraakt en barst het en reeds verluidt, dat het Italiaanse volk schoon genoeg van de oorlog heeft en zo spoedig mogelijk een afzonderlijke vrede met Engeland en de Verenigde Staten verlangt.

Het is de onvergankelijke verdienste van Montgomery, den tovenaar, dat hij de vijandelijke bedreiging van het Suez-kanaal deed verkeren in een sauve qui peut. Maar met deze omschrijving is de appreciatie van de feilloos geleide veldtocht langs de Zuidelijke zoom van de Oude Wereldzee niet uitgeput. De kundige en bliksemsnelle wijze toch, waarop de operaties zijn gevoerd, bevatten naast de troostrijke ervaring, dat Duitsland geenszins beschikt over het monopolie van de geslaagde bliksemoorlog, een kostbare les ten aanzien van de militaire potentie van de voornaamste tegenstanders: Engeland en Duitsland.

Wie zich daarover een denkbeeid wil vormen heeft thans ampel gelegenheid zulks te doen aan de hand van de reeks van krijgsverrichtingen, die bij El Alamein een aanvang namen en via Bardia en Tobruk tot de verrassende bezetting van Benghasi hebben geleid. Onweerstaanbaar zal zich dan de indruk aan hem opdringen, dat de einduitslag in de grote worsteling, welke straks, en op ander terrein en uitgebreider schaal wordt uitgevochten, niet twijfelachtig kan zijn, omdat de voorwaartse beweging in de Noordafrikaanse campagne, hoewel in bescheidener omlijsting, werd uitgevoerd met een nauwkeurigheid, en spaarzaam gebruik van mens en materiaal, en een vernietigend effect, welke bij het grote Duitse offensief niet overtroffen zijn. Sterker nog, ook op dit gebied zal de Duitser den Brit als zijn meerdere hebben te erkennen.

De coördinatie der wapens.

Ter verklaring van de vlotheid der operaties van Montgomery's strijdkrachten, is de mindere gevechtswaarde der fascistische legers naar voren gebracht.

De juistheid dezer opmerking niet betwistend, dient in één adem daaraan te worden toegevoegd, dat dezelfde factor een dominerende rol heeft gespeeld bij de ineenstorting van de Franse tegenstand.

De volle nadruk dient echter te worden gelegd op de prachtige coördinatie van de drie hoofdwapens, land-, zee- en luchtmacht. De oorlogvoerende partij, die daarover beschikt en ze op de juiste wijze snel en stoutmoedig durft in te zetten, heeft de beste kansen om als overwinnares uit het conflict te voorschijn te komen, en de partij, die de steun van een van deze 3 wapens geheel of ten dele moet missen, is ten zeerste in het nadeel.

De Duitsers en Italianen hadden, althans bij het begin van de operaties in Noord-Afrika, een sterk gemechaniseerde landmacht en een luchtvloot tot hun beschikking, en werden beveiligd door machtige fortificaties met zwaar geschut. Maar tegen de drievoudige aanval bleken zij machteloos in hoofdzaak omdat hun zeemacht hen noodgedwongen in de steek liet.

Frankrijk ging ten onder, ten dele omdat zijn luchtmacht te zwak en verouderd was. Er waren andere oorzaken, maar het tekortschieten van het luchtwapen was essentieel. En de verklaring van het aanvankelijk falen der Italianen in Hellas kan eveneens voor een deel worden afgeleid uit de omstandigheid, dat Engeland zijn vloot kon inzetten, waardoor zowel te land, in de lucht als op zee de schaal naar de kant der Geallieerden doorsloeg.

De kern.

Deze reeks van ervaringen heeft de kern van het vraagstuk blootgelegd. Deskundigen zijn het er momenteel vrijwel over eens, dat de combinatie van het onbetwistbare meesterschap ter zee en in de lucht in staat is om Hitler op zijn grondvesten te doen wankelen, maar vermoedelijk niet toerijkend zal blijken om hem zo murw te beuken, dat hij zijn greep op de onderworpen volken moet loslaten. De eindoverwinning komt wel dicht binnen het bereik indien de vijand uit de lucht en van de zee wordt verdreven, **maar het is uitsluitend op het land, dat zij definitief kan worden bevochten.** De laatste hand moet het voetvolk eraan leggen. M.a.w. aan de invasie van het Europese vasteland is niet te ontkomen.

Weliswaar zijn de Russen tot nu toe met hun offensieven in staat geweest den Duitsers aan het Oostfront gevoelige verliezen toe te brengen, maar om de bevrijding van geknecht Europa aan hen alleen over te laten zal niet alleen onwenselijk zijn, doch vrijwel onmogelijk. Dit wil niet zeggen, dat de Russen niet voor nog meer verrassingen zullen zorgen, doch de landing van de Noordamerikaanse, Britse en andere Geallieerde strijdkrachten in West- en Zuid-Europa zal de taak van Rusland belangrijk verlichten en de val van Duitsland en Italië ten zeerste bespoedigen — wie weet het volgend jaar nog.

Hitler zou zijn voornaamste troef — de invasie van Groot Britannië — reeds lang hebben uitgespeeld indien hij slechts de beschikking hadde gehad over een behoorlijke vloot. Die derde hij nu eenmaal en dientengevolge zijn de kansen voor hem verloren gegaan, al had hij kort na de val van Frankrijk het best uitgeruste leger ter wereld en de grootste luchtvloot. Uit wanhoop, in arren moede, zette hij zijn luchtwapen in om de beslissende stoot toe te brengen.

En hoewel de Luftwaffe grote verwoestingen aanrichtte, moest zij met beloede koppen afdruipen en was Hitler na afloop een armer, maar geen wijzer man.

De Geallieerden hebben met de operaties in Noord-Afrika getoond de les uit deze oorlog te hebben geleerd. Zij realiseren, dat staat wel vast, dat

de dodelijke omarming van hun blokkade straks moet worden afgerond en houden met het onvermijdelijke vooruitzicht van een landing op het vasteland ten volle rekening.

Afrika's slechte wegen.

De operaties in Tunis zijn weliswaar tijdelijk vertraagd door het slechte weer en de uitgebreide verbindingslinies, doch ook hier zal eerlang de vijand worden verdreven en in zee geworpen. Wij moeten niet uit het oog verliezen, dat de verdediging van de meeste Noordafrikaanse gebieden gebaseerd is op slechte wegen. (Dit is voor Rusland ook gedeeltelijk het geval).

De Fransen ontdekten reeds lang bij de bouw van de Gabés-linie, dat hun Afrikaans wegennet ondanks alle moeite welke er aan ten koste werd gelegd, toch niet door de beugel kon.

Strategen hadden er voorheen steeds op aangedrongen, dat de Afrikaanse wegen Zuid-Noord gericht zouden zijn en zulks wijl zij Afrika als het reservoir van die mensen beschouwden, die zij zelf liever niet voortbrachten en welke derhalve op de Europese slachtvelden ontbraken en van uit de Algerijnse zeehavens aangevoerd moesten worden.

De West-Oost verbindingen laten daarentegen veel te wensen over en het was een van de stokpaardjes van Maarschalk Franchet d'Esperey daarin verbetering te brengen. Het was echter bij zijn tochten met dit doel voor ogen, dat hij door een auto-ongeluk buiten gevecht werd gesteld. Het zijn zeker niet velen, die hebben kunnen vermoeden, dat later van deze omstandigheid zou profiteren de traditionele vijand van Frankrijk: Duitsland.

Curaçao.

NOORDAMERIKAANSE MISSIE VERTROKKEN.

De Heren Henri Wolff, Bart IJsseldijk en Richard Catlett, die 17 October jl. hier arriveerden om over de leen- en pachtwet, alsmede over de scheepsruimte te spreken, zijn thans, na nog eenmaal gespijsd en gelaafd te zijn door In. — Cu.-bazen Groote & Zaal aan een banquet waaraan ongeveer twintig personen deelnamen, teruggekeerd naar New York.

Het was niet nodig, aldus de Heren, nog een aparte persconferentie te beleggen, wijl al hetgeen zij te zeggen hadden reeds op 14 November jl. ter vergadering van de Kamer van Koophandel was medegedeeld. Voor het verslag hiervan zij verwezen naar „Dagblad Amigoe di Curaçao" van Maandag 16 November jl.

De heren droegen zware tassen met documenten en rapporten van Aruba en Curaçao en de andere eilanden, en waren van oordeel, dat op verschillende dingen nog beperkt zou moeten worden.

DE TENTOONSTELLING VAN VENEZOLAANSE PRODUCTEN.

Op Zaterdagmorgen 10 uur werd de tentoonstelling van Venezolaanse producten geopend in de kantoren van het Comité voor de Venezolaanse Handel en Nijverheid op Scharloo. Volgens het bezoek, dat wij brachten aan de tentoonstelling, welke was uitgegaan van den Heer Miguel Chapellin Palacios, mag deze tentoonstelling volkomen geslaagd heten.

Een grote verscheidenheid van Venezolaanse producten was tentoon gespreid, waarvan wij bijvoorbeeld kunnen noemen: suiker, rum, parfumerieën, bedden, schoenen, hoeden, chocolade-artikelen, pinda-olie enz., teveel om verder te specificeren.

Belangrijke personen uit onze handel bezochten de tentoonstelling en Zijne Excellentie de Gouverneur bracht met Zijn Adjudant een persoonlijk bezoek, terwijl hij zich een en ander liet uitleggen. Dit is zeker een fijne geste van den Landvoogd geweest en kan slechts bijdragen tot de goede verhouding met onze naburen. De Consul Generaal van Venezuela, de Heer Pedro Rodriguez Berroeta, was tevens aanwezig en onderhield zich met de bezoekers.

Het is te hopen, dat vele plaatselijke handelslui hun voordeel hebben gedaan met de tentoonstelling en dat de handelsrelaties met Venezuela vooral in deze tijd zullen worden versterkt.

UITREIKING DIPLOMA'S OP DE AMBACHTSSCHOOL „ST. JOSEPH".

Alle candidaten slaagden.

Zaterdagmorgen om 10 uur had de uitreiking plaats van de einddiploma's 1942 van de R.K. Ambachtsschool St. Jozef. De voorzitter van het bestuur, de Heer Smit, verwelkomde Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., de Paters, de Fraters, de Heren Gecommitteerden en de overige aanwezigen.

Toen ik hoorde, zo vervolgde de Heer Smit, dat alle candidaten, 25 in getal, voor het eindexamen geslaagd waren, stond ik bij dat grote nieuws verbaasd en bijkans verschrikt. Met grote vreugde feliciteer ik de geslaagden dan ook van harte en ik hoop, dat zij allen ook zullen slagen in het zijn van een goed burger en een goed vakman. Hiervoor is nodig doorzettingsvermogen, volharding en gebed. Herinnert u zich toch, zo zeide de Heer Smit tot de geslaagden, de wijze lessen die u voor het leven hebt medegekregen van de Paters en de leraren.

Tot slot betuigde de voorzitter zijn spijt er over, dat een persoon, die toch zo node gemist kan worden, niet aanwezig is. Het is Pater Irenaeus de Bruyn O.P., die zeer ernstig ziek is. Dringend verzocht de Heer Smit om het gebed voor den Pater, die er toch zeker recht op heeft.

Hierna zeikte Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. P. I. Verriet O.P. eigenhandig de diploma's uit. Herhaaldelijk wijst Z.H.E. op de prachtige punten, die door de jongens behaald werden. Menige jongen werd met een hartelijk applausje gehuldigd voor zijn mooie praestatie. Nadat iedere jongen zijn diploma ontvangen heeft, neemt de Apostolisch Vicarius het woord om te wijzen op de prachtig behaalde resultaten en op het harde werken van Directeur, leraren en jongens, die tezamen dit alles bereikten. Zijne Hoogwaardige Excellentie spreekt de verwachting uit, dat de jongens alle flinke kerels in het leven zullen worden en dat zij veel zullen mogen bereiken. Ook vraagt Z.H.E. den jongens om de band te bewaren met degenen, die hen zover gebracht hebben. Z.H.E. de Apostolisch Vicarius dankt ook nog het Bestuur van de school, die zovele offers brengt en dikwijls tot laat besprekingen moet voeren. Z.H.E. dringt aan op samenwerking tussen bestuur, leraren en leerlingen, opdat daardoor de Ambachtsschool tot groter bloei moge komen tot nut van de school zelf, van de leerlingen en uiteindelijk van Curaçao.

Ook de Apostolisch Vicarius wijst op de afwezigheid van Pater Irenaeus de Bruyn O.P. en vraagt aller gebed voor een spoedig en algeheel herstel van dezen trouwen Vriend der jongens en van dezen harden werker voor de Curaçaose jeugd.

Nogmaals voert de voorzitter het woord om allereerst den Apostolisch Vicarius te bedanken voor de zo juist uitgesproken schone woorden en vervolgens het bestuur, den Directeur en de leraren voor hun werk in het biezonder de Heren Schuurman en Nooyen voor hun belangloos gegeven extra lessen. Ook de Heer Bekker wordt hartelijk bedankt voor zijn aandeel in het succes, dat hij in zulk een korte tijd wist te behalen. Den Heer Nederhorst wordt verzocht de dank te willen overbrengen aan den Inspecteur van het Onderwijs en aan de overige gecommitteerden. Tot slot wordt den geslaagden nog voorgehouden, dat de verschillende maatschappijen alhier steeds vragen naar geslaagde jongens. Overigens blijven de jongens echter vrij in hun keuze, waar zij willen werken. Zijn er moeilijkheden, dan zullen bestuur, directeur en leraren gaarne hun bemiddeling verlenen. Met een laatste opwekking tot de geslaagde jongens om toe te treden tot de bond van oud-leerlingen en daardoor het onderling contact te bewaren en elkaar steeds in moeilijkheden te kunnen helpen, sloot de Heer Smit de bijeenkomst.

De geslaagden zijn de volgende:

Machinebankwerkers: Bernabelo, Campagnara, Flanders, Gast, Harts, Ignacio, James, Ray.

Timmerlieden: C. Alberto, E. Alberto, Eiker, Lucas, Paula, Richardo, Rijsdijk, St. Jago.

Automonteurs: Cijntje, Gabriela, Mensche, Raap, Pole.

Electriciëns: Fernan, Nieuwkerk, Royer, Thomas.

Moge dit prachtig resultaat: alle candidaten geslaagd en van alle kanten vraag naar geslaagde Ambachtsschooljongens, den ouders het nut van een goede Ambachtsschool-opleiding doen inzien. Laten de jongens, die iets voor een vak voelen en de school verlaten, na overleg met hun onderwijzer, zich opgeven bij den Directeur van de Ambachtsschool voor de nieuwe cursus.

DE REGENVAL.

Gisteren viel er volgens de meter van het St. Thomascollege 86 mm. regen en volgens de meter van Scherpenheuvel 108 mm.

Op Van Engelen viel gistermorgen 130 mm.

„KATHOLIEKE ENCYCLOPAEDIE".

De Redactie vraagt ter overneming een uitgave van de Katholieke Encyclopaedie, waaraan zij sterke behoefte heeft.

Opgaven aan de Redactie, Postbus 80, of telefonisch op nummer 1858.

Ook de Duitse uitgave van Herder kan dienen.

Ook de Kerkgeschiedenis van Dr. J. de Jong, maar 4e druk wordt ter overneming gevraagd.

„TOONTJE HEEFT EEN PAARD GETEKEND".

Ziekte, burgerwacht en andere omstandigheden, die Zaterdagavond samentroffen beletten de Redactie om de voorstelling bij te wonen. Zij hoopt echter van de tweede voorstelling een verslag te kunnen geven. Naar reeds vernomen werd heeft de Toneelvereniging Emmastad met dit nieuwe stuk haar oude roem gehandhaafd. Hetgeen trouwens ook verwacht kon worden.

BEËDIGING OFFICIEREN.

Zaterdagmorgen, 12 December 1942, legden 4 nieuwe officieren de eed van trouw af aan Hare Majesteit de Koningin. De plechtigheid zou oorspronkelijk plaats vinden op het geasphalteerde plein van de kazerne Willem III in het Waterfort. De regen evenwel was spelbreker, waardoor voornoemde plechtigheid tenslotte plaats vond in de door rappe handen ontruimde cantine van het Waterfort. Om 11.30 uur waren aanwezig de Schout bij Nacht, Carel J. Baron van Asbeck O.A.Z., alsmede verschillende marine- en landmacht officieren van de op Curaçao aanwezige weermacht, 2 secties marine, 2 secties matrozen en 4 secties schutters van Suffisant. Verder waren aanwezig alle militairen van het Waterfort. Parade-commandant was de kapitein der mariniers Leendert Langeveld in wiens handen de nieuw benoemde officieren de eed aflegden.

De 1e luitenant der mariniers J. J. Honig voerde het bevel over de gewapende macht. De nieuw benoemde officieren waren: Dr. P. W. Breukers, officier van gezondheid 1e klasse K. M. R. v. S.D. (d.i. Koninklijke Marine Reserve voor Speciale Diensten); Ir. Han Tiauw Kie, kapitein bij de Schutters voor S.D.; Ir. A. H. Sirks, officier **M. S. D.** (d.i. Marine Stoomvaart Dienst) 3e klasse K. M. R. v. S. D.; Ch. Tenret, luitenant ter zee 3e klasse K. M. R. v. S. D.

Het muziekcorps van de militaire politie benevens tamboer en pijpers van het corps Mariniers zorgde voor het muzikale gedeelte. Kapitein L. Langeveld hield een kernachtige toespraak, waarin hij de officieren wees op de vele plichten, welke op hen rusten en wenste hun geluk met hun benoeming.

Na afloop van de eedsaflegging verzamelden de officieren zich in het officierskwartier, alwaar den zo juist benoemden collega's een welkom werd toegedronken.

TENTOONSTELLING BIJ DE BISSCHOPPELIJKE NIJVERHEIDSCHOOL.

Van heden tot Woensdagmorgen zal er in het gebouw van de Bisschoppelijke Nijverheidschool op het erf van het Theater Brion een tentoonstelling plaats hebben van de diverse stukken, welke door de leerlingen gedurende het jaar zijn gemaakt. Allerlei stukken goed, van kussens, slopen tot jongensbroeken toe, liggen er netjes naast elkaar opgesteld. De bezoeker wordt met een oogopslag getroffen door de grote verscheidenheid en de prachtige verzameling, die daar ten toon liggen. Men zal er zich van kunnen overtuigen van het nuttige werk, dat hier gedaan wordt, om goede meisjes af te geven aan de maatschappij, die tot degelijke vrouwen en moeders zullen uitgroeien en het geluk zullen weten te bewaren in het huisgezin. Niet alleen aan handwerken wordt er gedaan, maar ook worden er lessen gegeven in boekhouden, rekenen, E.H.B.O., kortom alles, wat een vrouw ten nut kan strekken in haar leven.

Hopen wij, dat deze tentoonstelling vele bezoekers trekken zal, en dat dezen er hun voordeel mee zullen weten te doen voor hun eigen kinderen.

TOESTAND PATER DE BRUYN.

Blijkens informatie van het St. Elisabethsgasthuis maakt Pater Irenaeus de Bruyn O.P. het op het ogenblik betrekkelijk goed. De pijnen zijn iets minder en de patiënt is rustig.

Naar wij bovendien vernemen heeft ook de Bisschop van Guadeloupe, Mgr. Genoux, in wiens Bisdom Pater De Bruyn lange jaren in de zielzorg arbeidde, telegrafisch doen informeren naar Pater De Bruyns welstand, evenals des Bisschops Secretaris, Pater Quentin.

NIETS GEDAAN?

Br. schrijft ons:

Weet Jan Greshoff:

Hoe in het midden van de vorige eeuw Monseigneur Ewijk, de eerste Bisschop van Curaçao in Kaapstad werkzaam was?

Hoe geheel Zuid-Afrika gevisiteerd werd door den lateren organisator van de Katholieke Kerk in Zuid-Afrika, Monseigneur Gijlswijk? (Nu woonachtig in Bloemfontein.)

Hoe de Nederlandse Dominicanen nu werkzaam zijn in Heilbron Transvaal?

Hoe de Vondelcroniek van Professor Molkenboer de studie van Vondel in Zuid-Afrika propageerde?

Hoe de Nederlandse Regering zelf een afgevaardigde stuurde in den persoon van Jhr. Mr. F. Beelaerts van Blokland bij de „Grote Trek" herdenking in 1939?

Hoe de K.L.M. bij die gelegenheid een extra Reiger vlucht organiseerde?

Hoe bij de gelegenheid Minister Colijn sprak?

Hoe men den Zuidafrikaansen student ontving in Nederland?

Hoe ieder Nederlands letterkundeboek ook een overzicht geeft van de Zuidafrikaanse letterkunde? Hoe Zuid-Afrika afdelingen kent van het Algemeen Nederlands Verbond?

Hoe er in het Nederlands een boekje verscheen over de Katholieke Kerk in Zuid-Afrika?

Hoe het tijdschrift „Het Schild" de kerkelijke toestand van de Protestantse Gemeenten critisch beschouwde?

Hoe het tijdschrift voor missie-kunde „Het Missiewerk" zeer mooie bijdragen schonk over land en volk in Zuid-Afrika?

Hoe men ook van hier uit Curaçao het bij uitstek culturele werk der Paters Dominicanen steunde? Hoe Mgr. Gijlswijk een prachtige Katholiekendag hield?

Hoe men een pracht van Missiefilm maakte van Zuid-Afrika?

Hoe er in Zuid-Afrika ook Nederlandse Zusters werken, nl. de Zusters van het Kostbaar Bloed? Dit alles is werk van Nederlanders!

Wellicht, Mijnheer de Redacteur zijn u nog meer Nederlandse bijdragen tot de Afrikaanse gemeenschap bekend. De woorden van Jan Greshoff zijn ons te sterk.

ARUBA.

EERSTE LUSTRUM DER FRÈRES OP ARUBA.

Vandaag is het 5 jaar geleden, dat de Fraters van Tilburg afscheid namen van Aruba en hun werk overdroegen aan de Frères.

De Fraters, die hun werk op Aruba wegens het steeds meer uitbreiden van het onderwijs moesten opgeven, werden op waardige wijze door de Frères vervangen. De Frères hebben zich in de loop der voorbije 5 jaren reeds grote verdiensten verworven voor de bevolking van Aruba.

Nieuwe Japanse vlootmacht bij Guadalcanal afgeslagen.

8 Japanse torpedojagers beschadigd of vernield.

Belangrijke verliezen van de as-scheepvaart in Middellandse Zee.

EEN REDE VAN GENERAAL ARNOLD.

In een redevoering op Randolph Field verklaarde Luitenant Generaal Henry Arnold, Hoofd van de Noordamerikaanse leger-luchtmacht, dat vliegers van het leger tot nu toe reeds 51 vijandelijke schepen tot zinken hebben gebracht, 21 mogelijk tot zinken hebben gebracht met voltreffers en 159 van allerlei soort hebben beschadigd. Hiertoe behoren van slagschepen tot torpedojagers, tankers, vrachtschepen en troepenschepen.

De Generaal zeide, dat van 1 Februari tot 5 December de leger-luchtmacht „definitief 928 vijandelijke vliegtuigen vernietigde en mogelijk nog 276 vernietigde in luchtgevechten" met verlies van 130 vliegtuigen, die definitief werden vernietigd plus 104, die vermist worden.

Boven Europa, merkte hij op, dat zware bommenwerpers van het leger 1063 sorties maakten — waarbij een sortie dan één vlucht van één vliegtuig is — en 32 vliegtuigen verloren, zowel in luchtgevechten als door afweervuur.

Echter werden behalve de aangerichte schade bij de bombardementen nog de volgende verliezen bij deze operaties aan den vijand toegebracht: 293 vliegtuigen werden definitief vernield, 150 werden mogelijk vernield en 192 beschadigd.

„Heden werken onze bommenwerpers in 8 gevechtszones", zeide de Generaal. „Elke dag, welke voorbijgaat, ziet onze aantallen toenemen en onze kracht groter worden. Binnen enkele maanden zullen de Duitsers en Italianen de volle zwaarte van deze honderden vliegtuigen voelen, niet op een of twee nachten per week, maar elke dag en elke nacht van de week."

De Generaal verklaarde: „Niet lang geleden maakte de radio van Tokio bekend, dat het Japanse volk kon verwachten wederom te zullen worden aangevallen door Amerikaanse bommenwerpers voordat de oorlog voorbij zou zijn." Arnold voegde hieraan toe:

„Voor eens zal ik zeggen tot Tokio: Gij hebt gelijk. Ja, wij komen en ik hoop dat het spoedig zal geschieden. En wanneer wij komen zal het in groten getale zijn en wij zullen het niet laten bij één bezoek. Wij zullen telkens terugkeren."

Voorts zeide hij: „De Japanners zijn fanatiek, vaardig en taai. Zij moeten hun ‚prestige' bewaren." Met de opmerking, dat de verhouding van de aantallen verloren vliegtuigen 4 tot 1 is ten gunste van de Noordamerikaanse vliegers, zeide Arnold tot de piloten, die hun cursus met succes beëindigd hebben: „Ik wil dat gij die verhouding nog verbetert." (Randolph Field, (AP) 13.12).

ROND DE SALOMONS-EILANDEN.

Een communiqué van de Noordamerikaanse Marine, dat op Zaterdag werd uitgegeven, deelde mede, dat vliegtuigen van het leger onlangs een Japanse tanker bombardeerden, nog een andere mogelijk beschadigden en 6 Japanse 0-jagers neerschoten bij de Noordelijke Salomonseilanden. Het communiqué onthulde, dat de vijand een vliegveld heeft gevestigd op ongeveer 240 kilometer van de Noordamerikaanse positie op Guadalcanal. Dit vliegveld ligt op het eiland Nieuw Georgië.

In de namiddag van Zondag meldde een ander communiqué van de Noordamerikaanse Marine, dat een nieuwe Japanse poging op Vrijdag is afgeslagen om de troepen op Guadalcanal te versterken. Uit een Japanse vloot van 11 oorlogsschepen werden 8 vernietigd of beschadigd. Een Japanse torpedojager werd definitief tot zinken gebracht. Een andere werd mogelijk tot zinken gebracht, terwijl 6 andere werden beschadigd. Deze verliezen werden voornamelijk aan de Japanners toegebracht door vliegtuigen, die van het vliegveld Henderson opstegen.

De Noordamerikaanse verliezen bestaan uit één motor-torpedoboot. Men gelooft, dat de Japanners er niet in zijn geslaagd troepen aan land te zetten. Noordamerikaanse vliegtuigen hebben intussen het Japanse vliegveld op Nieuw Georgië aan een hevige bestoking onderworpen en er belangrijke schade aangericht (Washington, (AP) 13.12).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russische middagcommuniqué luidt als volgt:

„In de nacht van 13 op 14 December zetten onze troepen in het gebied van Stalingrad en aan het Centrale front hun offensieve gevechten voort in dezelfde richtingen als tevoren.

In een fabriekswijk van Stalingrad hebben onze detachementen vijandelijke blokhuizen en uitgravingen vernietigd. In de Zuidelijke buitenwijken van de stad heeft onze aanvalsgroep van de artillerie ongeveer 150 Duitsers gedood en 3 kanonnen, 4 mortieren en 7 machinegeweernesten vernietigd. Ten Noord-Westen van Stalingrad versterkten onze troepen hun stellingen en wisselden zij vuur met den vijand. De manschappen van de X-afdeling sloegen twee vijandelijke tegenaanvallen af en doodden ongeveer 250 nazies. In een andere sector hebben Sovjetartilleristen in de nacht twee artillerieën drie mortieren-batterijen tot zwijgen gebracht en 15 blokhuizen en uitgravingen uitgeroeid. Een vijandelijk bataljon werd gedeeltelijk uiteengejaagd en weggevaagd. Ten Zuid-Westen van Stalingrad bestreden onze troepen de vijandelijke infanterie en tanks. De Sovjet-artilleristen stelden 10 Duitse tanks buiten gevecht en sloegen een grote groep van het vijandelijk voetvolk uiteen. In een andere sector sloegen onze troepen twee tegenaanvallen van de Duitse infanterie af. Als resultaat daarvan werden meer dan 200 Duitsers gedood.

Aan het Centrale front leverden onze troepen in sommige sectoren offensieve gevechten en sloegen zij met een gedeelte hunner strijdkrachten de vijandelijke tegenaanvallen af. In het gebied ten Westen van Rzhev bezette een afdeling als resultaat van gevechten, die 4 dagen duurden, verschillende vijandelijke sterktepunten. Bij deze gevechten werden ongeveer 700 vijandelijke officieren en manschappen gedood en 75 Duitsers gevangen genomen. Onder de buit bevinden zich 5 tanks, 20 kanonnen, 72 machinegeweren, 25 mortieren, een ammunitie-depot alsmede grote aantallen tommygeweren en geweren.

In een andere sector wierpen de Duitsers meer dan een bataljon van de infanterie, gesteund door tanks, in een tegenaanval. In het begin slaagde de vijand erin een Russisch detachement enigszins terug te dringen, doch daarna wierpen de Sovjet-troepen de Duitsers terug naar hun oorspronkelijke stellingen. Ten Noord-Oosten van Tuapse werden 168 Duitsers gedurende de afgelopen 24 uren gedood door Sovjet-artilleristen, mortieren-kanonniers en scherpschutters. 15 Vrachtwagens, een vijandelijke artillerie-batterij en nog 2 mortieren-batterijen werden vernield (Moskou, (AP) 14.12).

DE GEVECHTEN AAN HET STALINGRAD-FRONT.

Duitse tegenaanvallen, welke ten Noord-Westen van Stalingrad ondernomen werden, faalden om de nazies weer terug te voeren in de bocht van de Don. De nàzies spanden tevens hun grootste kracht in ten Zuid-Westen van Stalingrad, maar ook daar werden zij teruggeslagen. Een enkele kleine doorbraak in de Russische linies, welke na vier opeenvolgende aanvallen kwam, werd snel hersteld en heden werden nog twee tegenaanvallen van het vijandelijke voetvolk verpletterd.

De Russische artillerie is thans opgehoopt langs de nieuwe linies, die bezet werden en bestoken de vijandelijke concentratie ten Zuid-Westen van Stalingrad. Tevens wordt en beschermend vuur onderhouden ten Noord-Westen van de stad, terwijl de Russen hun posities versterken. De Duitsers, die een jaar geleden onvoorbereid werden gevat door de ongewoon vroege en ernstige winter, hebben dit jaar meer geluk, aangezien zij een late en zachte winter, hebben gevonden, die toelaat, dat hun tanks in werking blijven. Hoewel de eerste sneeuw gevallen is, heeft deze slechts een dunne laag gevormd en de zware, versperrende ophoping van sneeuw is nog niet begonnen. Er zijn echter geen tekenen, dat de vijand in staat is zijn gevaarlijke positie tussen de Don en de Wolga te verbeteren sedert het begin van het Russische offensief op 19 November (Moskou, (AP) 14.12).

JAPANS VLIEGVELD TE MAGWE AANGEVALLEN.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van Brits Indië luidt als volgt: „In de afgelopen nacht (van 13 December) viel de Royal Airforce het Japanse vliegveld te Magwe in Birma aan. Men zag bommen ontploffen op de startbanen en de omliggende gebieden. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist" (New Delhi, (AP) 14.12).

JAPANSE AANVAL IN YUNNAN.

Een Chinees communiqué zeide, dat krachtige Japanse strijdkrachten, die onlangs versterkt werden uit Birma, de Chinese defensielinies aanvielen in het Westelijke gebied van de provincie Yunnan, waar het Chinese commando een groot vijandelijk offensief verwachtte.

Het communiqué van het Hoofdcommando meldde hevige gevechten, die reeds verschillende dagen lang gaande zijn in het gebied aan de bovenloop van rivier Salween. Hierbij zouden de Chinezen bitter weerstand bieden en hun linies houden. Volgens de laatste berichten waren de gevechten nog in voortgang. Men zeide, dat de aanval begon op 6 December toen de Japanners drie colonnes — in totaal ongeveer 6000 man — tegen de verdedigers in de strijd wierpen.

Deze slagzone is het gebied in het Westelijk deel van Yunnan waar de Japanners doordrongen na de verovering van Birma in de lente (Tsjungking, (AP) 13.12).

LUCHTACTIVITEITEN VAN DE NOORDAMERIKANEN IN CHINA.

J. Reilly O'Sullivan, die zich met de Noordamerikaanse strijdkrachten in China bevindt, seint in een vertraagd telegram van Zaterdag:

De Noordamerikaanse vliegers van de luchtmacht in China slaan toe achter de linies van het Japanse offensief in Yunnan waarbij zij vijandelijke voorraadopslagplaatsen en troepenbarakken te Tengyueh bombardeerden en beschoten.

Een der vliegers, die deel uitmaakte van de eerste golf, zeide, dat brandbommen het vroegere Britse Consulaat troffen, dat thans gebruikt wordt door de Japanse militairen en dat voorts 7 grote branden ontstonden in het Noordwestelijke deel van de stad. Een tweede golf van bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen arriveerde 26 minuten later boven Tengyueh en wierp scherfbommen, terwijl tevens met de machinegeweren werd gevuurd. Geen weerstand werd ondervonden van gevechtsvliegtuigen en een enkel machinegeweer, dat men van de grond af zag vuren, werd tot zwijgen gebracht toen gevechtsvliegtuigen omlaag doken om aan te vallen (China, (AP) 13.12).

FRANS GUYANA TEGEN VICHY.

Radio-Dakar deelt mede, dat Gouverneur-Generaal Boisson van Frans West-Afrika het volgende telegram heeft ontvangen van den Gouverneur van Frans Guyana:

„De beslissingen, die gij hebt genomen, worden door geheel Frans Guyana toegejuicht zonder voorbehoud en met geestdrift voor de pogingen tot bevrijding van Frankrijk en het behalen der uiteindelijke overwinning.

EEN TOESPRAAK VAN LAVAL.

De radio van Vichy zeide, dat Laval bij het toespreken van 100 journalisten op Zondag verklaarde: „Ik wens, dat Duitsland wint". Hij veroordeelde hen, die wilden doen voorkomen alsof er enige samenwerking is tussen Pétain en „de verraders Darlan en Giraud".

Laval zeide: „Om Frankrijk te redden is het nodig alle weerstand zonder genade te breken en met alle beschikbare middelen. Wij moeten niet toestaan, dat enige versperring van enige aard worde gelegd op de weg, welke leidt naar onze wedergeboorte." Hieraan voegde hij toe: „Frankrijk is zo laag gevallen, maar hoe laag Frankrijk ook gevallen zij, Frankrijk is toch nog iets groots. Frankrijk zal zijn plaats herwinnen. Een Duitse overwinning betekent evenveel voor Frankrijk als voor de rest van Europa" (Londen, (AP) 14.12).

GRIEKS SCHIP TOT ZINKEN GEBRACHT.

De Noordamerikaanse marine maakte bekend, dat een middelgroot Grieks koopvaardijschip werd beschoten en tot zinken gebracht door 2 vijandelijke duikboten in het Zuidelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan. Dit gebeurde vroeg in de maand November. De overlevenden werden in een haven aan de Noodamerikaanse Oostkust aan land gezet (Washington, (AP) 13.12).

GENERAAL VAN DE JEZUIETEN-ORDE OVERLEDEN.

Van Italiaanse radio-uitzendingen wordt vernomen, dat Pater Graaf Wladimir Halka Ledochowski S.J., Generaal van de Jezuïeten-Orde, op Zondagavond kort vóór 19 uur is overleden op de leeftijd van 76 jaar.

Pater Ledochowski, die reeds enige tijd ziek was, werd onlangs van de kliniek overgebracht naar de Generalitia in Rome, nabij Vaticaanstad. De Laatste HH. Sacramenten der Stervenden werden hem toegediend toen bleek, dat er weinig hoop op herstel was na een operatie.

De verkiezing van een opvolger tot Generaal van de Sociëteit van Jezus zal wachten tot het einde van de oorlog wanneer de kiesgerechtigden van de Sociëteit, die over de gehele wereld verspreid zijn, bijeen komen (Bern, (AP) 13.12).

[Pater Ledochowski S.J. is Pool, doch werd in Loosdorf in Oostenrijk geboren op 7 October 1866. Vele vooraanstaande katholieken zijn uit zijn familie voortgekomen, o.a. Mieczyslaw Cardinaal Ledochowski († 1902) zijn oom, en Zuster Maria Ledochowska, († 1922) stichteres van een missiecongregatie, een zuster van den thans ontslapene.

Pater Ledochowski is in 1915 Generaal-Overste van de Orde der Jezuïeten gekozen, een positie, die bij de Jezuïeten steeds voor het leven is. Als zodanig bekleedde Pater Ledochowski een belangrijke plaats in de katholieke kerk.

Een bericht echter, enkele dagen geleden in de Beurs verschenen, als zou de Generaal-Overste der Jezuïeten de tweede man na den Paus zijn, is onjuist (blijkens onderzoek niet rechtstreeks de schuld van de „Beurs", doch van het betrokken nieuwsbureau). De Generaal der Jezuïeten bekleedt een plaats, die gelijk is aan die der andere Orde-generaals, bijv. van de Predikbroeders, Franciscanen e.d.].

NEDERLAND.

HARE MAJESTEIT BELOONT 13 MARINEHELDEN.

Hare Majesteit de Koningin heeft persoonlijk dertien bronzen kruisen uitgereikt aan officieren, onder-officieren en minderen der Koninklijke Nederlandse Marine. De Koningin hield daarbij een korte rede, waarin zij de heldendaden van hen, die onderscheiden werden prees. Hare Majesteit drukte ook Haar diepe leedwezen uit over het verloren gaan van de „Isaac Sweers" en bracht speciale hulde aan den commandant voor zijn „schitterend zeemanschap". Prins Bernhard en luitenant admiraal Fürstner waren bij de treffende plechtigheid — die besloten werd door een handdruk van de Koningin aan allen — aanwezig.

HITLER BENOEMT MUSSERT TOT „LEIDER VAN HET NEDERLANDSE VOLK".

De N.S.B. heeft te Amsterdam haar elfjarig bestaan herdacht, bij welke gelegenheid Seyss Inquart mededeelde, dat Hitler Anton Mussert tot leider van het Nederlandse volk heeft benoemd.

Seyss Inquart zeide: „De Führer heeft de N.S.B. erkend als enige draagster der Nederlandse politiek en Mussert als hoofd van deze politiek."

Het viel op, dat, terwijl alle kopstukken der N.S.B. aanwezig waren, Musserts rivaal om de macht Mr. M. M. Rost van Tonningen niet aanwezig was.

Mussert is tot „leider van het Nederlandse volk" verklaard, dus niet — althans niet met zoveel woorden — minister-president, welke titel Quisling in Noorwegen voert. Wel hebben, zo zeide Seyss Inquart nog, alle Nederlandse en Duitse ambtelijke instanties de opdracht gekregen, dat Mussert in alle benoemingen moet worden gekend. De ontwikkeling der dingen gedurende de komende dagen zal leren, welke marionetten-rol Mussert precies zal moeten spelen.

De vergadering had plaats in het Amsterdamse Concertgebouw. Uit vrees voor de Royal Airforce was zij niet openlijk aangekondigd.

Vermoed wordt, dat de Duitsers dit onder andere hebben gedaan teneinde Musserts medewerking te krijgen bij de invoering van de dienstplicht in Nederland. Immers: Uit Stockholm werd gelijktijdig bericht, dat Hitler — toen hij vorige week Mussert met Seyss Inquart te Berlijn ontving — geëist heeft, dat 250.000 Nederlanders voor de dienst in of naast de Duitse legers zullen worden opgeroepen. Men vermoedt, dat, nu Mussert zijn verradersloon heeft ontvangen, deze mobilisatie spoedig zal beginnen.

G. M. TH. PUTTER †.

Het Duitse Obergericht heeft den Nederlander Gerardus Marie Theodorus Putter door ophanging doen vermoorden. Putter had een revolver met munitie en een dolk bij zich.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** De radio van Marokko deelde mede, dat Rommels troepen Tripolitania zijn binnengetrokken na alle gefortificeerde stellingen nabij El Agheila te hebben vernietigd en grote mijnenvelden te hebben achtergelaten.

— **Londen:** De Ethiopische Legatie maakte bekend, dat uit Addis Abeba bericht ontvangen werd, dat de Regering een proclamatie heeft uitgegeven, volgens welk de oorlog wordt verklaard aan Duitsland en Japan gelijk aan Italië.

— **Folkestone:** Grote formaties van Geallieerde vliegtuigen, die hoog vliegen boven de wolken, zetten in de namiddag over de Straat van Dover koers naar het vasteland. De motoren van de vliegtuigen konden bijna een uur lang gestadig gehoord worden en verder bij tussenpozen. Het weer is goed.

— **Washington:** Een communiqué van de Noordamerikaanse marine deelt mede, dat de grondactie op Guadalcanal gisteren beperkt was tot de gewone patrouille-activiteiten. Een enkel vijandelijk vliegtuig wierp drie bommen in de buurt van het vliegveld. Noordamerikaanse vliegtuigen zetten hun bombardementen voort op de vijandelijke installaties en het vliegveld te Munda op Nieuw Georgië.

Risico van valscherm-springen.

De intrede van de zg. luchtinfanterie in de moderne oorlogvoering heeft het valscherm-springen weer in hernieuwde belangstelling geplaatst, al is het dan dit hulpmiddel van de vliegerij, wat betreft zijn oorspronkelijk beoogde doel, al niet veel beter vergaan dan het gehele vliegwezen: ontworpen en ontwikkeld om der mensheid ten zegen te strekken, vormt het thans wel een van de felste en meest meedogenloze gesels, die de mens gekend heeft, aldus schrijft dr. Schuringa in „Vliegwereld".

In vredestijd blijft het gebruik van het valscherm beperkt tot die weinige gevallen, waarin men genoodzaakt is een vliegtuig te verlaten, omdat een normale categorie valschermspringers deze bezigheid als beroep oefent. Het is vooral in Amerika, dat het valscherm als levensreddend hulpmiddel velen vliegers gediend heeft, wat daar zelfs aanleiding gegeven heeft tot het oprichten van een vereniging van vliegers („Caterpillar Club"), die hun leven eens of meermalen door een valschermsprong gered hebben. Een voorbeeld van de beroepsspringers is o.a. René Vincent, die ongeveer 600 sprongen op zijn naam heeft staan.

Van hoe hoog kan men springen?

Zonder hier op de techniek van het eigenlijke springen nader in te gaan, mogen toch enkele algemene opmerkingen volgen, die de springer in acht heeft te nemen, wil het risico aan elke sprong verbonden, zo klein mogelijk zijn.

Allereerst is het gebruik van het valscherm gebonden aan een zekere minimale hoogte, waar beneden een sprong geen voldoende zekerheid voor een veilige „landing" meer biedt. Immers, na de „duik" uit het vliegtuig dient de springer enkele ogenblikken te wachten, alvorens hij zijn valscherm opentrekt, wil hij niet de kans lopen, dat de zich ontplooiende parachute zich vasthaakt aan het nog in de nabijheid zijnde vliegtuig. Gedurende die tijd, waarin zijn lichaam vrij in de ruimte valt, verliest hij snel hoogte, al naarmate de oorspronkelijke snelheid, die het vliegtuig had, toen hij dit verliet. Als minimum hoogte, van waar een sprong nog een veilige landing waarborgt, kan men ca 150 meter aannemen, wat overigens aan verschillende ongunstige invloeden onderhevig is. (grootte van de parachute, gewicht van den springer windkracht, e.d.).

Hoe moet men springen en landen?

De „duik" uit het vliegtuig, dus met het hoofd naar beneden, is beter dan het zonder meer over-boord-stappen, daar men op de eerste manier de minste kans heeft dat het zo kwetsbare hoofd door de staartvlakken van het vliegtuig verpletterd wordt.

De gemiddelde daalsnelheid van een parachute, die ca 5 meter per seconde bedraagt, maakt het verder noodzakelijk, dat de springer zich bij de „landing" niet zonder meer op de grond laat vallen, maar dat hij zo soepel mogelijk probeert neer te komen, zoals men zou doen, wanneer men b.v. van een muurtje van 3 meter hoogte op de grond springt, een sprong overigens, die, wat betreft de verkregen daalsnelheid, inderdaad vergeleken kan worden met een normale parachutedaling. Wanneer dit niet gebeurt, dus wanneer de springer meer aandacht besteedt aan het feit, dat hij eindelijk de grond bereikt heeft, dan wel aan de manier, waarop hij het zou moeten doen, dan is een verstuikte enkel hier al gauw het gevolg van; en één of twee gebroken enkels zijn lang geen zeldzaamheid.

Ongetwijfeld zal de bedrevenheid in het neerkomen door langdurige oefening (springen van een daartoe ingerichte springtoren) wel opgevoerd kunnen worden, alhoewel men aan de andere kant moet bedenken, dat de vaak zwaar beladen luchtinfanteristen een grotere daalsnelheid zullen hebben, wat de kans op het ontstaan van enkelbreuken weer bevordert. Aan dit laatste bezwaar tracht men tegemoet te komen door het vergroten van het oppervlak van de parachute, of wel door het gebruik van twee valschermen tegelijk.

Behalve bovengenoemde, kunnen verdere verwondingen na de landing ontstaan, doordat de springer door een krachtige wind met parachute en al over de grond gesleept wordt. In dit geval, evenals bij een onvermijdelijke „landing" in het water, zullen, even vóór de aanraking met de grond of het water, het harnachement of de banden der parachute los gemaakt moeten worden, teneinde het voortgesleept worden te voorkomen, of het zwemmen mogelijk te maken.

Wat is de openingsschok?

Inwendige kneuzingen of verwondingen kunnen ontstaan door de zg. openingsschok van de parachute. Immers, na de noodzakelijke vrije val in de ruimte, zal de hierop volgende ontplooiing van de valscherm de grote snelheid, waarmede het lichaam valt (ca 50 meter per seconde) plotseling terug brengen tot een snelheid van ca 5 meter per seconde. De hierdoor op de banden of het harnachement geoefende kracht is zeer groot en kan gemiddeld geschat worden op ca 900 kg. alhoewel zelfs 1400 kg. mogelijk is. Deze kracht is ook weer afhankelijk van de oorspronkelijke snelheid van het vliegtuig, zodat het ook om deze reden bij de tegenwoordige snelle vliegtuigen noodzakelijk is, dat de springer de vrije val in de ruimte zo lang mogelijk laat duren, teneinde dit overschot aan snelheid te verliezen en daardoor de openingsschok zo dragelijk mogelijk te maken.

Echter afhangende van de plaatsen van het lichaam om welke de banden van de parachute bevestigd zijn, kan deze gevreesde openingsschok niet onbelangrijke inwendige verwondingen in borst- en buikholte veroorzaken. Men tracht de openingsschok wel te verkleinen door het aanbrengen van spleten in het valscherm, waartegen echter anderszins ook weer bezwaren bestaan.

Het valscherm moet zo laat mogelijk geopend worden.

De sprong uit de tegenwoordige snelle toestellen maakt het, zoals boven gezegd, gebiedend noodzakelijk, dat geruime tijd gewacht wordt alvorens de parachute te openen. Boven zagen wij reeds, dat door deze periode van de vrije val in de ruimte, allereerst de kans op vasthaken van het valscherm aan het toestel vrijwel onmogelijk wordt.

Verder zagen wij ook, dat de wenselijkheid om de openingsschok van de parachute zo klein mogelijk te doen zijn, met zich meebrengt, dat men het lichaam gedurende de periode van de vrije val, gelegenheid geeft het snelheidsoverschot te verliezen en tenslotte het valscherm te openen bij de kleinst mogelijke snelheid, nl. die snelheid, waarmede een vrij-vallend lichaam zich onder invloed van de zwaartekracht in de richting van de aarde beweegt.

Het is bij experimenten gebleken, dat een vrij in de ruimte vallend lichaam aanvankelijk een versnelde beweging heeft, welke ongeveer 12 seconden duurt, waarna er een constante snelheid ontstaat van ca 185 km. per uur, tengevolge van het evenwicht, dat optreedt tussen de zwaartekracht enerzijds en de weerstand, die het vallende lichaam van de omringende lucht ondervindt, anderzijds.

Wanneer men dus een te grote snelheid (medegekregen uit het verlaten vliegtuig) door een vrije val wil verminderen, teneinde de openingsschok binnen draaglijke grenzen te houden, dan is de gunstige snelheid, die het lichaam tenslotte kan bereiken ca. 185 km. per uur (ca. 50 meter per sec.).

De sensatie van het vallen in de ruimte.

Volgens de over deze vrije val in de ruimte beschikbare gegevens is dit vallen een wonderlijke sensatie, waarvan het meest verwonderlijke wellicht wel is, dat er aanvankelijk niets sensationeels bij beleefd wordt. Men schijnt van het vallen eigenlijk niets te merken: nadat de eerste 12 sec. het lichaam ca. 450 meter hebben doen vallen, ontbreekt verder elk gevoel van val of snelheid. Men denkt zich ergens „zwevende" in een lichte, geluidloze ruimte, met een vrije en onbeangstigend uitzicht op de aarde, welke men toch met niet onbelangrijke snelheid tegemoet suist. Alleen meer of minder draaiende bewegingen van het lichaam om zijn lengteas worden als zodanig geïnterpreteerd. Zodra echter de afstand tot de aarde dusdanig verkleind is (op ongeveer 600 meter hoogte), dat de ogen in staat zijn elke verdere verkleining van deze afstand waar te nemen, dan eerst zal het gevoel van het vallen, terwijl men van ca. 300 meter hoogte af eerst schijnt te bemerken, dat men toch wel met een zeer grote snelheid valt; trouwens, luttele seconden later volgt dan ook de aanraking met de aarde!

De vroeger wel geuite veronderstelling, dat een vrij-vallende mens na korte tijd bewusteloos zou worden, hetgeen het hem, zo hij van een parachute voorzien is, onmogelijk zou maken om deze op het juiste ogenblik te openen en, indien hij niet zo gelukkig is een valscherm te hebben, hem toch in ieder geval lange seconden van de aanblik van een zekere dood zou besparen, is niet juist.

Het is dan ook voor den valschermspringer, die van een lange vrije val gebruik moet maken, een gelukkige omstandigheid, dat hij gedurende die val eigenlijk volkomen normaal blijft, zowel lichamelijk als geestelijk, en dat de vroeger veronderstelde bewusteloosheid zeker niet aansprakelijk is voor een niet geopend valscherm. Aan de andere kant kan het ons natuurlijk niet anders dan spijten voor den ongelukkige, die zonder valscherm valt, dat hij tot het laatste ogenblik zich zijn toestand volkomen beseft en deze doorleeft!

Het springen op 8000 meter hoogte.

Een laatste noodzakelijkheid voor het inschakelen van de periode van de vrije val doet zich voor, wanneer een vlieger op grote hoogte (b.v. 8000 meter en hoger) gedwongen wordt zijn onbruikbaar geraakt vliegtuig te verlaten. Immers, op dergelijke hoogten is geen menselijk leven mogelijk zonder de inademing van extra-zuurstof. Waar deze zuurstofvoorziening in grotere toestellen dikwijls geschiedt vanuit een centraal reservoir, waarop ieder lid van de bemanning door een leiding is aangesloten, brengt het verlaten van het vliegtuig op hoogten, waarop zuurstofgebruik noodzakelijk is, met zich mede, dat de parachutespringer tijdens zijn sprong gedurende een bepaalde tijd een onvoldoende zuurstofvoorziening heeft.

Alleen het zo snel mogelijk bereiken van 4000 meter hoogte, waar de atmosfeer weer voldoende zuurstof voor de normale ademhaling bevat, kan men dan redden, wat uiteraard het snelste geschiedt door de vrije val. Echter, wanneer men op 10.000 meter hoogte een vliegtuig verlaat, dan doet een vrij-vallend lichaam er toch nog bijna 2 minuten over alvorens een hoogte van 4000 m. bereikt is!

Zo zien wij, dat de vooruitgang in de vliegerij (wat bijna altijd betekent: grotere snelheid en hoogte!) ook van de hulpmiddelen een juiste aanpassing vereist, en dat het gebruik maken van de periode van de vrije val vóór het openen van het valscherm, niet langer een waagstukje is van beroepsspringers, die vliegfeesten opluisteren, maar uitgevoerd moet kunnen worden door iedereen, die in een modern vliegtuig stapt en uitgerust is met een valscherm, waarvan hij zo nodig ook gebruik denkt te maken.

Wij ontvingen.

„Jong Suriname". Het nummer van 11 December 1942 staat weer vol met interessante dingen. Th. Simoons hekelt zeer terecht de film, die onlangs over Suriname in de plaatselijke bioscopen draaide. Het was inderdaad een minderwaardig spul, dat helaas slecht werk gedaan heeft.

„Fatum. De Nederlanden 1845" kwam dit jaar uit met een kloeke duidelijke kalender. Practisch en zeer bruikbaar.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Ma.: 14 Dec.:

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras, tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.

Dok-afdeling: Hr. Van Hasselt, tel. 468, Hr. J. Prins tel. 330.

„H. J. A. Schroederschool": De Kerstvacantie aan onze School zal beginnen Vrijdag, 18 December 1942 na afloop der lessen. Hervatting der lessen op Maandag 4 Januari 1943. In verband met eventuele verlofaanvragen der ouders geven wij onderstaand de verdere vacanties van het schooljaar 1943 — 1944.

De Paasvacantie zal vallen van 15 — 26 April 1943.

De Pinkstervacantie zal vallen van 11 — 15 Juni 1943.

De grote vacantie zal vallen van 1 — 31 Augustus 1943.

Staten van Curacao

vergadering op Donderdag, den 17e December 1942, des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Koninklijk besluit houdende beschikking op de positie der Staten d.d. 25 October 1941 nopens den moeilijken toestand van Curacao en advies omtrent het ontwerp-koninklijk besluit tot regeling van het Curacaosche muntstelsel (1942—1943—40).
3. Ontwerp-landsverordening houdende voorzieningen met betrekking tot de heffing van winst-, inkomsten- en successiebelasting in verband met den oorlogstoestand (1942-1943-4).

De Griffier,
G. J. FERGUSON.

5023